

Dziennik KRAJ wychodzi codziennie raną z wyjątkiem dni poświatočných. Numer pojedynczy w Krakowie i Lwowie kosztuje 5 centów.

Przedpłata wynosi:

Table with subscription rates for various regions including Kraków, Austria, Germany, France, Serbia, and Belgium.

KRAJ

Przedpłata przyjmuje Administracja dz. Kraj. urzęda pocztowe austriackie i zagraniczne, oraz niżej wymienione agencje. Redakcja, Administracja i Ekspedycja miejscowa w Krakowie ul. Mikołajska 1. 485. Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. Reklamacje nieopieczętowane wolne od opłaty i uwzględnia się je tylko w terminie 8 dni. — Rekopisów nie zwraca się. Cena ogłoszeń (insetatów) w pierwszym umieszczeniu wiersz 8 cent. w każdym następnym umieszczeniu wiersz 5 cent. Stempel od każdorazowego umieszczenia 30 cent. Ogłoszenia przyjmuje administracja i agencje.

Agencje przyjmujące przedpłatę. W Krakowie: M. Dworski. Skład papieru Ż. J. Wywiakowski, handel Wieruchowski. — We Lwowie: Księgarnia Gubrynowicza i Szmidta. Agencje przyjmujące ogłoszenia. W Krakowie: Marjan Dworski. — We Lwowie: Agencja dzienników A. J. Piatkowski. — W Tarnowie: Księgarnia Gazy. — W Wiedniu: B. Wołowski. — W Pradze: Ferdinandsstrasse Nr. 38. — W Berlinie, Monachium, Zurychu i St. Gallen: Rudolf Mosse München, Windermühlbergasse, 3. — W Hamburgu, Frankfurt nad Me- nem, Berlinie i Lipsku, Bazylei, Zurychu, St. Gallen, Genewie i Sztutgardzie: Hassenstein & Vogler. — W Paryżu: Księgarnia Władysława Mickiewicza „Librairie de Luxembourg rue de Tournon 16.”

Ogłoszenie przedpłaty na „Kraj”.

Table with subscription rates for Kraków and Austria.

Kraków 1 sierpnia.

Żydowski centralny komitet wyborczy we Lwowie na ostatnim swoim posiedzeniu naradzał się nad odpowiedzią na odpowiedź zboru izraelskiego w Krakowie, i uchwałił — pominąć pismo żydów krakowskich milczeniem. Trzeba przyznać, że adherenci Szomer Izra-ela w tym razie dowiedli taktu; gdyż zrobiwszy głupstwo, nie chcą go drugim głupstwem poprawiać.

W braku czegoś lepszego podoba się dziś centralistycznym dziennikom brnąć na zęby Vaterland, który z powodu przybycia szacha do Wiednia ironicznie zaleca Nasr-eddinowi, ażeby za powrotem do swego kraju nie umyślił czasem wprowadzić tam politycznej gospodarki centralistów wiedeńskich. Z tego żartu dzienniki centralistyczne biorą pochop do krzyków, że Vaterland pragnie w Austrii perskich form rządzenia, i że ultramontanizm zawiera przymierze z islamizmem. Podobne niedorzeczności dają się chyba tłumaczyć wielkimi napałami, jakie teraz panują, a także i tem, że centraliści nie ze swego obozu nie mogą donieść, co by ich natchnęło nadzieją zwycięstwa.

Corresp. fr. donosi, że każdy ustęp orędzia Mac Mahona witany był głośnie pochwałami ze strony większości. Lewica przyklaskiwała ustępowi o zasługach Thiersa około oswożenia kraju. Jakże zaś wrażenie zrobiło orędzie w kraju, o tem nie ma jeszcze wiadomości. Urzędowa agencja Havasa utrzymuje, że nawet pisma radykalne są z niego zadowolone, gdyż pokładają swoje zaufanie w lojalności prezydenta. Ponieważ na ten raz Mac Machon nie przyrzekł ponownie, że będzie szanować istniejące instytucje, zaufanie to więc może polegać tylko na jego obietnicy, że pod każdym warunkiem utrzyma porządek.

Już w dzień zamknięcia izby odbyła komisja nieustająca pierwsze swoje posiedzenie. Członek Journault wniósł, aby się zbierać co tydzień, gdyż rzeczpospolita zagrożona jest ciągłymi zabiegami monarchistów, trzeba więc wielkiej baczności. Na to odpowiedział z uniesieniem Pagès-Duport, że większość nie myśli o spisku, ani o zamachu stanu, i położenie dzięki środkom, przez izbę uchwalonym, nie jest bynajmniej niebezpieczne. Po czym komisja postanowiła zbierać się co dni czternaście, w każdy drugi czwartek. Tylko jej pierwsze posiedzenie odbyło się we środę 13, następne zaś 28 b. m. we czwartek. Republikański komitet nadzorczy, składający się z pozostałych w Paryżu członków unji republikańskiej, również rozpoczął swoje czynności. Stosownie do powziętej uchwały członkowie jego są obowiązani zgromadzać się po każdym posiedzeniu komisji nieustającej.

Kilka wojennych okrętów angielskich z Malty ukazało się u brzegów Hiszpanji, a z Barcelony telegrafują do P. L. że stojący tamże wojenny okręt austriacki otrzymał rozkaz udania się do Kadyksu. Nareszcie Berlin. Nachr. donoszą, że dywizja francuzka, znajdującą się w porcie Tuluńskim pod rozkazami kontr admirała Huguetan de Choissé dostała polecenie

być w gotowości, ażeby za nadejściem rozkazu z Paryżu mogła natychmiast odplynąć. W skutek tego dywizja zaopatrzyła się kompletnie w żywność, węgle etc., załoga została konsygnowana, a oficerowie i komendanci spiją na pokładzie. Według Messenger du Midi miłta dywizja ta już we wtorek udać się ku brzegom hiszpańskim. Jednocześnie ruch obcych okrętów, skierowany ku Hiszpanji, może pochodzić z troskliwości o interesa zamieszkałych tam cudzoziemców; lecz można go także uważać za przygrzywkę przyszłej interwencji europejskiej.

W Kortezach postawiono wniosek, ażeby upoważnić rząd do wytaczania procesów tym deputowanym, którzy będą się łączyć z powstańcami. Świadczy to o groźnych rozmiarach, jakie przybiera powstanie, które najsilniej utrzymuje się w Kartagenie, gdzie się nawet osobny rząd utworzył. Contreras jest prezydentem i ministrem marynarki, Rogue Burcia spraw zewnętrznymi, Ferrer, wojny, Romers, robót, San Vale, finansów. Urzędowy dziennik powstańców ogłasza dekret, mianujący dyrektora. Wszakże listy, z Kartageny pisane do Madrytu, świadczą, że powstańcy upadają tam na duchu; a roztropniejsza część ludności sądzi, że powstanie byłoby się już skończyło, gdyby kapitan Werner nie był uwolnił wodza powstańczego Galveza wraz z jego towarzyszami.

Dostłowna odpowiedź lorda Enfielda w izbie niższej na interpelację względem uznania karlistów stroną wojującą, brzmi jak następuje: „Wiadomości, jakich można zasięgnąć w Madrycie o działaniach karlistów, są naturalnie bardzo szczupłe, lecz podług nich sądząc, jako też podług sprawozdań dziennikarskich, zdawałoby się, że karliści rozpostarli się w północnych okręgach Hiszpanji. Rzeczy nie zaszyły tak daleko, aby dały powód do rozważania kwestji, czy należy przyznać karlistom prawa strony wojującej”. Odpowiedź ta pozyskała w izbie pochwały. W depeszach telegraficznych wyglądała ona trochę inaczej, gdyż zamiast: rzeczy nie zaszyły stało: rzeczy jeszcze nie zaszyły; co oświadczeniu lorda Enfielda inną całkiem nadawało barwę; to jeszcze nie łatwo było przetłumaczyć wyrazami ale prędko.

Ruch polityczny w Islandji, szybko wrażliwy, budzi nie małe obawy w Kopenhadze. Obecnie chodzi tylko o znaczne rozszerzenie zakresu władzy islandzkiego sejmu. Na całej wyspie zbierają podpisy do olbrzymiej petycji, która ma być podana królowi duńskiemu. Ale Duńczycy przypuszczają, że właściwym celem tego ruchu jest oderwanie Islandji od Danji i połączenie jej z Norwegją.

Ruch wyborczy

w kraju i poza krajem.

Otrzymujemy z Bochni następujące pismo z d. 31 b. m.:

„Z inicjatywy mężów zaufania, powołanych przez komitet centralny krakowski do kierowania ruchem wyborczym w okręgu bocheńskim, ukonstytuował się dziś komitet przedwyborczy. W skład jego wchodzi 24 członków. Przewodniczącym wybrany pan Roman Włodek, a do wydziału wykonawczego powołano pp. dr. Hozarda, Leonarda S. rafińskiego, Romana Niwickiego i ks. Wąsikiewicza. Obrady i uchwały odbywały się i zapadały w obecności mężów zaufania ze starostwa brzeskiego, które wspólnie bocheńskim jednemu postu z gmin wiejskich wybiera. Wydział wykonawczy ma się

zająć wszelką akcją przedwyborczą, a po odbytych prawyborach zwołać zgromadzenie wyborców w celu przedstawienia im kandydata”.

W Czerniowcach odbyło się d. 28 b. m. zgromadzenie przedwyborcze większych posiadaczy, na którym się jednomyślnie zgodzono wybierać do Rady państwa w duchu opozycyjnym i występować energicznie przeciw wszelkim kandydatom rządowym.

Stronnictwo prawa w Tyrolu postanowiło w takim tylko wypadku wystać postów do Wiednia, jeżeli cała opozycja też samo uczyni.

Kraków 1 sierpnia.

N. fr. Presse podaje w ostatnim numerze 3210 z dnia 31go lipca (Rubryka: Inland) wiadomość, że akcja wyborcza ma się rozpocząć w połowie sierpnia rozwiązaniem rady państwa i rozpisaniem wyborów, i że ks. Auersperg miał wczoraj konferencję z p. Lasserem widocznie w tym celu, ażeby tę kwestję tak wielkiej politycznej wagi ostatecznie do skutku przeprowadzić.

Do tego doniesienia dodany jest ustęp o p. Ziemiańskim, który podajemy w dosłownem tłumaczeniu:

„Nadchodzące rozwiązanie rady państwa i rozpisanie nowych wyborów wysuwa zresztą na pierwszy plan jednego członka z ministerjum, o którym od czasu jego nominacji bardzo mało było mowy, z wyjątkiem krzącących od czasu do czasu pogłosek o jego dymisji. Tym członkiem gabinetu jest p. minister z Galicji i dla Galicji, dr. Ziemiański. Od stanowiska, jakie ten minister wobec wyborów zająć raczy, jedynie zależeć będzie ich rezultat w Galicji.

Dziennik Polski, zdeklarowany organ p. Ziemiańskiego, wcale nie przyjaźnie występował przeciw Rusinom i żydom za ich przyjazne usposobienie dla wiernokonstytucyjnych, tem większą zaś przychylność okazywał komitetowi polskiemu, który wcale wiernokonstytucyjnym nie jest. Z tej okoliczności nie da się wywnioskować, że dziennik ten ma dyrektywę od członka gabinetu Auersperga. Z tego powodu wpływ polskiego ministra na wybory, choćby był nieznacznym i nie zupełnie bezpośrednim, mało wzbudza zaufania u wiernokonstytucyjnych, a liczenie obiegające pogłoski o przesileniu w tej okoliczności, mogą mieć swoje źródło. Wśród takich stosunków w każdym razie zasługuje na uwagę głos poważnego prowincjonalnego dziennika o stanowisku p. Ziemiańskiego. Piszą bowiem z Wiednia do „Gazety Trjesteńskiej“ (niemiecka gazeta półurzędowa):

„Pan Ziemiański jest obecnie w Szwajcarii, a pogłoska, jakoby miał się podać do dymisji, nie ma podstawy; może to jednak być uważane jako zapowiedź faktu, który prawdopodobnie nastąpi, jeżeli Dziennik Polski, organ p. Ziemiańskiego, jak dotąd będzie staczać walki z żydami i Rusinami dlatego, że ci zamierzają wybierać postów wiernokonstytucyjnych. P. minister dla i z Galicji prawdopodobnie wkrótce znajdzie się w alternatywie albo zastępować interesa wiernokonstytucyjnych przy wyborach w Galicji, albo złożyć tękę ministerjalną. Rząd zwróci uwagę swoją szczególnie na te prowincje, w których już teraz odbywają się agitacje, uwłaczające wolności wyborów; są nimi: Galicja, Bukowina i Dalmacja. W Galicji i na Bukowinie biorą mianowicie udział w agitacjach wyborczych urzędnicy i to w znaczeniu nieprzyjemnym dla wiernokonstytucyjnych. Tym panom trzeba rzemiosło to odebrać,

a mieszkańców zabezpieczyć od wpływu, który tamuje wolę narodu. Pytanie, jak się pan Ziemiański wobec tego zachowa? Ludzie, którzy go dobrze znają, twierdzą, że będzie wolał podać się do dymisji, niż ściągnąć na siebie od narodu zarzut zdradcy”.

Przytoczywszy emanacje centralistycznych organów, zaznaczyć nam wypada, że, jak czytelnikom naszym wiadomo, w korespondencji ze Lwowa z d. 30go lipca nr. 173 Kraju, na którą, jako z pełnego źródła pochodząca, osobno zwracaliśmy uwagę, były te same prawie wskazówki, jakie co do stanowiska ministra-rodaka nakreślone zostały przez prasę ministerjalno-centralistyczną.

Organ wiedeński, do rzędu teraźniejszego zbliżony, tj. N. fr. Pr., donosząc o przyjeździe Lassera, o nastąpić mającym rozpisaniu wyborów bezpośrednich i spełnieniu formalności rozwiązania rady państwa, nawiązuje argumentację taką: że teraz p. Ziemiański wyjdzie na pierwszy plan. Jego organ Dz. Polski występuje przeciw Rusinom i żydom — i ich dążnościom: „verfassungstreu“. A to dla nas, mówi N. fr. Pr., nie obojętnie, jak minister zajmie pozycję wobec wyborów w Galicji. I do okazania, że i inno organa się niepokoją ewentualnością: że może Ziemiański nie zechce wpływu swego użyć za przeprowadzeniem postów wiernokonstytucyjnych w Galicji, cytując półurzędową „Triester Zeitung“ jak wyżej. Z tych objawów „biura prasowego“ widzimy, że przez nominację p. Ziemiańskiego rząd miał myśl wzmocnienia systemu centralizacji — i jeśli się przewidzie w swych oczekiwaniach, to p. Ziemiański winien podać się do dymisji; tego bowiem wymaga system i ludzie.

Korespondencje „Kraju”.

Lwów 31 lipca.

C. [Z rady miejskiej.] Wśród rusztowania wzniesionego w sali ratuszowej obradowała dziś rada miejska. „Restaurujemy“ bowiem salę. Mimo okoliczności, że bardzo wielu panów radnych powyjeżdżało za urlopem, zebrała się rada w znacznym komplecie, co głównie zasługą jest niedawno wybranych radnych, którzy doskonale ilustrują niemieckie przysłówie; „Neue Besen...“ i bardzo pilnie uczęszczają na posiedzenia, za co też niech mi tu będzie wolno ojeom tym złożyć moją czółobitność.

Radnemu Maszkowskiemu widocznie ktoś podbił bębenka wznawiając w niego, że oprócz szkolnictwa zna się także i na sztuce urządzania modnych wentylacji w budynkach — a szanowny radny wiadał w to uwierzył, bo wystąpił zaraz po odczytaniu protokołu z interpelacją, dla czego planów urządzającej się w ratuszu wentylacji nie przedłożono radzie, a pytał się o to dlatego, bo wentylacja ta, zdaniem jego, jest — jak to radny Maszkowski nazwał — „nonsensem“ czy coś podobnego.

Z wielkim impetem powstał przeciw tej interpelacji radny Semilski, ubolewając nad słabą pamięcią interpelanta, albowiem rzeczono plany, o które się interpelant tak upomina, przedłożone były istotnie i przedłożone być musiały, skoro rada na zaprowadzenie wentylacji się zgodziła.

Interpelant widocznie przyznał słuszność argumentom p. Semilskiego, gdyż już więcej w tej sprawie nie zabrał głosu. Natomiast odpowiedział na interpelację p. Starkla: co się też dzieje z wnioskiem wystania na koszt gminy kilku ludzi fa-



Z dniem 1 września 1873 r.

rozpocznie się

kurs nauk**w zakładzie moim
naukowo-wychowawczym**

gdzie prócz przedmiotów prawem dla szkół przepisanych udziela się także język francuski, muzyka, rysunki i wszelkie roboty żeńskie.

Szanowni rodzice życzący umieścić swe córki w zakładzie moim, raczą o to wcześniej się zgłosić. (4486 1-3)

Jasło dnia 1 sierpnia 1873 r.

Eufemja Niesiołowska.**Księgarnia Polska**

we Lwowie 12 ulica Kopernika

posiada na głównym składzie:

Chojęcki Edmund, Patriotyzm i objawy jego u różnych narodów. — Cena za zóna z 5 franków na	zł. ct.
Darowski Werycha. Djarjusz podróży do Warszawy poprzedzony przedmową St. Kunasiewicza	— 50
Szlosser. Dzieje powszechne. Tom I i II, które zawierają: Dzieje Wschodu i Dzieje Grecji	— 40
Schmitt Henryk. Ks. Hugo Kollataj i jego prześladowcy	10 —
Święciński Paulin. Mowa ludowa, jej układ pierwotny i budowa	1 —
Przewodnik dla malarzy. Wydanie nowe	1 50
Witostaw Halek. Wieczorne Pieśni, przełożony z czeskiego Władysława Belza. Z portretami autora i tłumacza, oraz kilku ilustracjami. Wydanie ozdobne	2 50
Pietrzycki Edward. Nasze miary i wagi nowe	— 90
Kramstüick Izaak. Prawda wieczna. Zasady religijny Mojszeszowej. Dla użytku szkolny	2 —
	— 90

(4469 2-6)

C. k. uprzywilej. kolej galicyjska Karola Ludwika.**OBWIESZCZENIE.**

Dotychczasowy dodatek aży do naszych cywilnych i wojskowych taryf zniża się od d. 1 sierpnia b. r. aż do dalszego postanowienia na 5⁰/₁₀. Dotychczasowe wyjątki od dodatku aży nie podlegają zmianie.

Lwów w lipcu 1873 roku.

(4508 2 3).

Dyrekcya ruchu.**LOSY MIASTA KRAKOWA.**

Główne wygrane zhr. w. a. 40.000, 35.000, 20.000, 15.000 itd.

Najniższa Wygrana zhr. 30.

Najbliższe ciągnięcie 2 Września 1873.

sprzedają:

we Lwowie: C. k. uprzyw. Galicyjski Akcyjny Bank Hipoteczny i filie jego w Krakowie, Czerniowcach, Tarnopolu i Samborze.

Galicyjski Bank Krajowy i filia jego w Brodach.

4438 (9-52)

w Wiedniu: Bank und Wechslergeschäft der Nieder Oesterreichischen Escompte Gesellschaft.

W sprawie kolei węg. wschodniej (Ostbahn).

ODEZWA.

Podpisany komitet ma zaszczyt zaprosić Szanownych P. T. posiadaczy akcji kolei wschodniej-węgierskiej „Ostbahn“ na walne zgromadzenie, które się odbędzie w Krakowie w sali radnej Świętego Magistratu w Krakowie w dniu 12 sierpnia b. r. o godzinie 5 po południu.

Wstęp mają tylko posiadacze akcji, lub ich wykazani pełnomocnicy.

Przedmiotem zgromadzenia będzie:

- 1) zdanie sprawy z dotychczasowej czynności komitetu; tudzież przedstawienie przebiegu całej sprawy kolei wschodnio-węgierskiej „Ostbahn“;
- 2) wybór stałego Komitetu;
- 3) narada nad dalszym działaniem.

Ponieważ od energicznego działania zależy przyszłość akcji, przeto Komitet żywi nadzieję, że P. T. posiadacze akcji jak najliczniej zebrać się zechcą.

Przytém zawiadamia Komitet P. T. posiadaczy akcji, iż do Komitetu zgłoszono dotąd 7018 sztuk akcji, i że Komitet stósownie protesta do węgierskich ministerstw komunikacy i skarbu wyśtósował i wysłał.

Od Komitetu posiadaczy akcji kolei wschodnio-węgierskiej „Ostbahn“.

Kraków dnia 30 lipca 1873 r.

Dr. F. Wilkosz,

przewodniczący Komitetu.

(4507 2-3).

Ogólnego zbioru powieści J. I. Kraszewskiegoserya 6ta, a drugiego rocznika tegoż wydawnictwa serya II. opuściła prasę i została rozszlana wszystkim prenumeratom. — Obejmuje ona tomow 5: **Czercza Mogiła**, tom I. — **Milion posagu**, tomów 2. — **Ostatni z Siekierzyńskich**, tom 1 i **Latarnia Czarnoksiężka**, Serja II. tom 1.

Prenumerata na pisma J. I. Kraszewskiego wynosi z przesyłką pocztową: rocznie (za 20 do 22 tomów) 14 zhr. — półrocznie 7 zhr. — kwartalnie 3 zhr. 50 ct. —

Dla prenumeratorów **Biblioteki Powieści i Romanów** z przesyłką rocznie: 10 zhr. — półrocznie 5 zhr. — kwartalnie 2 zhr. 50 ct. Dla prenumeratorów miejscowych: kwartalnie 2 zhr. —

Dotychczas wyszłe dzieła zawierają:

Dwa światy, 4 tomy. — **Chata za wsią**, 3 tomy — **Poeta i świat**, 2 tomy — **Pod włoskim niebem**, 1 tom — **Stary sluga**, 2 tomy — **Dziwadła**, 2 tomy — **Ostrożnie z ogniem**, 1 tom — **Latarnia Czarnoksiężka**, 4 tomy **Historja o błędnej dziewczynie**, 1 tom — **Ladawa Pieczara**, 1 tom — **Pamiętniki Nieznajomego** tomy 2 — **Powieść bez tytułu**, 4 tomy — **Czercza Mogiła**, 1 tom — **Milion posagu**, 2 tomy — **Ostatni z Siekierzyńskich**, 1 tom — **Latarnia Czarnoksiężka**, (Serja II.) 1 tom.

Nowo przystępujący abonenci mogą nabyć rocznik pierwszy 22 tomy za cenę prenumeracyjną. — Prenumeratę należy nadsyłać do księgarni 4043(-2)

Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie.**GALICYJSKI ZAKŁAD KREDYTOWY ZIEMSKI****W KRAKOWIE**

wydaje

LISTY ZASTAWNE5¹/₂ na srebro, losowane w 36 lat.6⁰ na walutę austr. losowane w 36 lat.6⁰ „ „ „ w 18 lat.oraz 7⁰ Listy dłużne losowane w 20 lat.

Listy te są najwłaściwsze do lokowania kapitałów, gdyż:

1. Oprócz pupilarnego zabezpieczenia hipotecznego stwierdzonego na każdym Liście Zastawnym podpisem c. k. Komisarza rządowego, są nadto zagwarantowane całkowitym kapitałem zakładowym Towarzystwa, które w myśl §. 5 swych Statutów, oprócz pożyczek na bezpieczeństwo rzeczom opartych, nie może prowadzić żadnych innych interesów bankowych, kredytowych lub giełdowych.

2. Suma znajdujących się w obiegu Listów Zastawnych nie może przewyższać wierzytelności hipotecznego Zakładu, ani też dziesięćkrotnie wziętego rzeczywiscie wpłaconego kapitału zakładowego Towarzystwa (obecnie wynoszącego 1,000,000 zhr. w. a.) §. 76.

3. Kupony płatne w walucie dnia 1 maja i 1 listopada „ „ w srebrze dnia 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, wypłacają się bez żadnych straceń tytułem podatku lub innym jakimkolwiek.

4. Nakoniec na zasadzie ustawy z dnia 2 lipca 1868 roku Nr. 93 dz. pr. p. **Listy Zastawne mogą służyć do lokacyi funduszów sierocińskich, instytucyownych i depozytowych, również jako kauce w stosunkach kontraktowych i służbowych.**

Listy zastawne i Dłużne Galicyjskiego Zakładu Kredytowego Ziemijskiego są do nabycia po kursie dziennym:

w **Krakowie**: w Galicyjskim Zakładzie Kredyt. Ziemijskim, w Banku Galicyjskim dla Handlu i Przemysłu,we **Lwowie**: w Galicyjskim Banku Krajowym,w **Tarnowie**: w Filii Galicyj. Zakładu Kredyt. Ziemijskiego,w **Warszawie**: w Banku Handlowym,w **Wiedniu**: w Lombard- u. Escomptebank, Kärtnerstrasse 10,w **Berlinie**: w Norddeutsche Grundercredit-Bank. (4490 3-6)

Zapadłe kupony wypłacają się także we wszystkich powyżej wymienionych instytucyach.